

Írta: Russell M. Nelson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Hittel nézz szembe a jövővel!

Az igazság, a szövetségek és a szertartások lehetővé teszik számunkra a félelem legyőzését és azt, hogy hittel nézzünk szembe a jövővel.

Szeretett testvéreim, köszönöm a támogatásokat, nem csupán a támogatásra emelt kezeiteket, hanem azt a támogatást is, melyet otthoni, egyházi és közösségi szolgáltatókkal nyújtotok! Szeretünk veletek lenni, és családokat, barátaitok körében látni titeket. Látjuk, hogy bárhol éljeteztek is, igyekeztek jobb helyre tenni ezt a világot. Támogatunk benneteket! Szeretünk titeket! És ahogyan ti is imádkoztok értünk, mi is imádkozunk értetek!

Elképzeljük, amint a számítógép vagy a televízió képernyője elé gyűjtitek otthon a családokat, hogy megnézzétek az általános konferenciát. Egy figyelmes édesanya küldött nekem egy konferencia idején készült fényképet. Észrevették, hogyan reagál másfél éves fiuk, aki felismerte a beszélő arcvonásait és hangját. A gyermek puszikat kezdett dobálni a televízió felé. Közelebb akart menni. Figyelmes nővére gyorsan vállára vette öccsét, és közelebb vitte. Íme, a fénykép.

Bizony, a televízióban én látszom, azok a gyermekek pedig az unokáink. Néhány év múlva ez a fiú elder lesz,

felruházzák a templomban, és készen áll majd a missziójára. Később hozzápecsételik az általa választott örök társhoz. Látjátok benne az eljövendő férjet és apát, akinek saját gyermekei vannak? Aztán egy napon majd búcsút vesz nagyapától, annak biztos tudatával, hogy a halál az élet része.

Így van ez. Élünk, hogy meghaljunk, és meghalunk, hogy újra éljünk. Örökkévaló szemszögből valójában csak az számít idő előtti halálnak, ha olyan valaki hal meg, aki nem áll készen az Istennel való találkozásra.

Apostolokként és prófétákként nem csak saját gyermekeinkkel és unokáinkkal törődünk, de a tieitekkel is, és Isten minden gyermekével. Isten minden szent gyermeke számára tartogat valamit a jövő, és ezt a valamit a szülei, a családja, a barátai és a tanárai is alakítják. A mi *mostani* hitünk tehát *később* része lesz utódaink hitének.

Minden egyén a saját útját járja ebben az állandóan változó világban, a versengő elképzelések világában. A gonosz erői mindig is ellene fognak szegülni a jó erőinek. A Sátán állandóan rá akar venni minket az ő útjainak követésére, hogy olyan

nyomorulttá tegyen minket, amilyen ő maga¹. És mindig is jelen lesznek az élet mindennapos kockázati tényezői: a betegség, a sérülés és a baleset.

Zűrzavaros időköt élünk. Földrendések és szökőárak hoznak pusztulást, kormányok omlanak össze, erős a gazdasági nyomás, támadják a családot és emelkedik a válások száma. Nagy okunk van az aggodalomra. Mégsem kell hagynunk, hogy a félelmek kiszorítsák a hitünket. Hitünk megerősítésével legyőzhetjük ezeket a félelmeket.

Kezdjétek a gyermekeitekkel! Elsősorban ti, szülők vagytok felelősek hitük megerősítéséért. Engedjétek, hogy érezzék a hiteteket, akkor is, amikor kemény próbatételek sújtanak! Összpontosítsátok a hiteteket szerető Mennyei Atyánkra és az Ő Szeretett Fiára, az Úr Jézus Krisztusra! Tanítsátok mély meggyőződéssel ezt a hitet! Tanítsátok meg minden becses fiúnak és lánynak, hogy Isten gyermeke, aki az Ő képmására teremtett, szent céllal és rendeltetéssel. Mindegyikük legyőzendő kihívásokkal és kifejlesztendő hittel született².

Tanítsátok a szabadulás isteni tervébe vetett hitet! Tanítsátok meg, hogy halandó utazásunk a próbatétel időszak, a megpróbáltatás és a megmérettetés ideje, amikor kiderül, hogy hajlandóak vagyunk-e bármit megtenni, amit az Úr megparancsol nekünk³.

Tanítsátok hitet és Isten *minden* parancsolatának megtartását, tudván, hogy azok gyermekei megáldására és örömeire adattak.⁴ Figyelmeztessétek őket, hogy találkoznak majd olyan emberekkel, akik kiválasztják, mely parancsolatokat tartják be, és melyeket hagyják figyelmen kívül és szegik meg. Én ezt az engedelmesség szempontjából büfé-megközelítésnek nevezem. Az ilyesfajta válogatás azonban

nem működik. Nyomorúsághoz vezet. Csak *minden* parancsolat betartása által készülhetünk fel az Istennel való találkozásra. Az engedelmességhez hitre van szükség, és parancsolatainak betartása megerősíti ezt a hitet.

Az engedelmisség lehetővé teszi, hogy Isten áldásai akadálytalanul áradjanak. Ő fogságtól és nyomorúságtól mentes szabadsággal áldja meg engedelmes gyermekeit. És még több világosságot ad nekik. Például, aki betartja a Bölcsesség szavát, az tudja, hogy az engedelmisség nemcsak függőségtől való mentességet eredményez, hanem a bölcsesség és a tudás kincseinek áldásait is elhozza⁵.

Tanítsatok annak tudatába vetett hitet, hogy Isten parancsolatainak betartása fizikai és lelki védelmet nyújt. És ne felejtsetek el, hogy Isten szent angyalai állandóan készenlétben állnak, hogy segítsenek nekünk. Az Úr is azt mondta: „Arcotok előtt járok majd. Ott leszek a jobb és a bal keze- teken, és Lelkem a szívetekben lesz, angyalaim pedig körülöttetek, hogy

hordozzanak.”⁶ Micsoda ígéret! Ha hűek vagyunk, akkor Ő és angyalai is segítenek nekünk.

A soha nem lankadó hitet ima által erősítjük meg. Szívából jövő fohászaitok fontosak Neki. Gondoljatok csak Joseph Smith próféta heves és szenvedélyes imáira a Liberty börtönben töltött rettenetes napok idején. Az Úr azzal válaszolt, hogy változtatott a próféta szemszögén. Azt mondta: „[T]udjad, fiam, hogy mindezen dolgok tapasztalatot adnak neked, és a javadra válnak majd.”⁷

Ha az örökkévaló távlatot szem előtt tartva imádkozunk, akkor nem fogjuk megkérdőjelezni, hogy legkönnyesebb és leginkább szívából jövő fohászaink meghallgatásra találnak-e. Az Úr ezen ígéletét a Tan és a szövetségek 98. szakasza jegyzi fel:

„[I]máitok behatoltak [az Úr] füleibe, és feljegyeztettek ezzel a pecséttel és tanúbizonyossággal – az Úr megesküdött és elrendelte, hogy megadassanak.

Ezt az ígéletet teszi tehát nektek, megmásíthatatlan szövetséggel, hogy

be fognak teljesedni; és minden olyan dolog, amellyel sanyargatva voltatok, összefog a javatokért, és nevem dicsőségéért, mondja az Úr.”⁸

Az Úr a legerősebb szavait választva biztosított minket: *Pecset! Tanúbizonyosság! Megesküdött! Elrendelte! Megmásíthatatlan szövetség!* Testvéreim, higgyetek Őbenne! Isten meg fogja hallgatni őszinte és szívából jövő imáitokat, és meg fog erősödni a hitetek.

Ahhoz, hogy tartós hitre tehesünk szert, alapvető fontosságú, hogy tartósan elkötelezzük magunkat a teljes tizedfizetés mellett. Először hitre van szükség a tizedfizetéshez. Aztán a tizedfizető egyre több hitre tesz szert, míg nem a tizedfizetés becsben tartott kiváltsággá válik. A tized Isten ősi törvénye.⁹ Azt ígérte gyermekeinek, hogy meg fogja nyitni „az egek csatornáit, és... [áraszt reánk] áldást bőségesen”¹⁰, hogy nem is lesz elegendő hely a befogadásukra. Ezen túlmenően pedig a nevünk rajta van Isten tizedfizetőinek a listáján, hogy védjen minket

„a bosszúállás és az égetés”¹¹ napján.

Miért van szükségünk ilyen rendíthetetlen hitre? Mert nehéz napok állnak előttünk. A jövőben ritkán lesz egyszerű vagy népszerű hűséges utolsó napi szentnek lenni. Mindannyian próbára tételünk. Pál apostol figyelmeztetett, hogy akik az utolsó napokban szorgalmasan követik az Urat, „üldöztetni fognak”¹². Ez az üldöztetés vagy csendes gyengeségbe taszít benneteket, vagy arra készítet, hogy még példásabban és bátrabban éljétek mindennapi életeteket.

Hitetek fejlődésének részét képezi az, *ahogyan* az élet próbatételeit kezelitek. Erőt ad, ha emlékeztek rá, hogy isteni természettel rendelkeztek, végtelenül értékes örökséggel. Az Úr emlékeztetett titeket, a gyermekeiteket és az unokáitokat, hogy törvényes örökösök vagytok, hogy visszatartattatok a mennyben, hogy majd egy meghatározott időben és helyen szülessetek meg, majd felnőve az Ő zászlóvivőivé és szövetséges népévé váljatok. Ha az Úr igazlelkű ösvényein jártok, abban az áldásban lesz részetek, hogy megmaradtok az Ő jóságában, és világosság, valamint szabadítók lesztek népe számára¹³.

Mind a férfi-, mind a nőstevérek rendelkezésére állnak a szent melkisédeki papság hatalma által elnyerhető áldások. Ezek az áldások változtathatnak életetek körülményein egészség,

a Szentlélek társasága, személyes kapcsolatok és jövőbeli lehetőségek terén. E papság hatalma és felhatalmazása rendelkezik az egyház minden lelki áldásának kulcsaival¹⁴. Nagyon is figyelemreméltó az Úr azon kijelentése, hogy Ő az akarata szerint fogja fenntartani ezeket az áldásokat¹⁵.

A papsági áldások legnagyobbikát az Úr szent templomaiban adományozzák. Az ott kötött szövetségek iránti hűség érdemessé tesz benneteket és családokat az örök élet áldásaira¹⁶.

A jutalmak nem csak ezután érkeznek. Sok áldás már ebben az életben a tiétek lesz, gyermekeitek és unokáitok között. Nektek, hű szenteknek, nem egyedül kell megharcolnotok az élet csatáit. Gondoljatok bele! Az Úr azt mondta: „...háborgatóidat én háborítom meg, és én tartom meg fiaidat.”¹⁷ Később ezt ígérte hű népének: „[Én], az Úr harcolom majd meg a csatáikat, és gyermekeik csatáit, és gyermekeik gyermekeinek csatáit, ...a harmadik és a negyedik nemzedékig.”¹⁸

Szeretett elnökünk, Thomas S. Monson, prófétai tanúbizonyosságát adta nekünk. Ezt mondta: „Bizonyosságomat teszem nektek arról, hogy a nekünk ígért áldások felbecsülhetetlenek. Gyülekezzenek bár viharfelhők vagy zúduljon ránk az eső, az evangéliumról való tudásunk, valamint a Mennyei Atyánk

és Szabadítónk iránt érzet szerete-tünk meg fog vigasztalni és fenn fog tartani minket, és örömet hoz majd szívünkbe, ha az igaz úton járunk, és betartjuk a parancsolatokat.”

Monson elnök így folytatta: „Szeretett fivéreim és nővéreim, ne féljétek! Legyetek jó reménységben! A jövőtök olyan fényes, mint a hitetek.”¹⁹

Monson elnök hathatós kijelentéséhez az enyémet is hozzáfűzöm. Tanúbizonyosságot teszek arról, hogy Isten az Atyánk. Jézus a Krisztus. Egyháza visszaállított a földre. Igazsága, szövetségei és szertartásai lehetővé teszik számunkra a félelem legyőzését és azt, hogy hittel nézzünk szembe a jövővel. Erről teszek bizonyosságot Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd 2 Nefi 2:27.
2. Péter erről tanított, amikor kifejezte reményét, hogy „azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, a mely a kívánságban van e világon” (2 Péter 1:4).
3. Lásd Ábrahám 3:25.
4. Lásd 2 Nefi 2:25.
5. Lásd Tan és a szövetségek 89:19; lásd még Ésaías 45:3.
6. Tan és a szövetségek 84:88.
7. Tan és a szövetségek 122:7. A szemszögváltás másik példája a Zsoltárokból: „Tartsd meg életemet; ...mentsd meg én Istenem a te szolgádat, a ki bízik benned. Könyörülj én rajtam Uram, mert hozzád kiáltok minden napon! [...] Dicsérlek téged Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a te nevedet örökké!” (Zsoltárok 86:2–3, 12).
8. Tan és a szövetségek 98:2–3.
9. Az Ószövetség nyolc könyve említi a tizedfizetést: 1 Mózes, 3 Mózes, 4 Mózes, 5 Mózes, 2 Krónika, Nehémiás, Ámós és Malakiás.
10. Malakiás 3:10.
11. Tan és a szövetségek 85:3
12. 2 Timótheus 3:12.
13. Lásd Tan és a szövetségek 86:8–11.
14. Lásd Tan és a szövetségek 107:18.
15. Lásd Tan és a szövetségek 132:47, 59.
16. Lásd Ábrahám 2:11.
17. Ésaías 49:25; lásd még Tan és a szövetségek 105:14.
18. Tan és a szövetségek 98:37
19. Thomas S. Monson: Legyetek jó reménységben! *Liahóna*, 2009. máj. 92.